

3912.

4.

1664, 40

23

DISPUTATIO JURIDICA,
De
LEGITIMATIONE,

QVAM
SS. TRIADE CLEMENTER FACULTATEM
LARGIENTE,

Authoritate & Consensu

Magnifici & Nobilissimi Jctorum Ordinis

in Illustri SALANA,

SUB PATROCINIO

Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi

VIRI

DN. STATII HARBORDI

von WINDHEIM / J.U.D. CURIAE

PROVINCIALIS SAXONICAE utriusque Linca

communis, Advocati ORDINARII

Gravissimi,

DN. FAUTORIS, PRÆCEPTORIS ET HOSPITIS,

omni observantia cultu devenerandi,

Publico placidoque Eruditorum examini submittit

AUGUSTUS RAHNER / Dresdensis,

AUTOR.

Ad 9. diem Januarii,

In Auditorio Jctorum.

JENÆ,

Literis JOHANNIS NISII,

Anno M DC LXIV.

507

7

PROVINCIALE STATUTUM
LEONMATIONE

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

PROVINCIALE STATUTUM
LEONMATIONE

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

IN REBUS CIVILIBUS ET CRIMINALIBUS

LEONMATIONE
ANNO MDCXIV

PROOEMIUM.

Fictioⁿum varios modos, impellente Equitate & Necessitate, (cujus magna in Jure nostro habetur ratio *c. mutationes 34. VII. q. 1. l. 7. §. 1. ff. qui fac. cog.*) Leges introduxisse, neminem, qui sacrae Themidi operatur, latere potest. Justinianeis novis, nota est Postliminii fictio, quae eum, qui captus, reversum, in civitate semper fuisse, si verò ibi decesserit, eò momentò, quò captus est, mortuum fuisse fingit, §. 5. *Inst. quib. mod. jus patr. pot. t. r. ff. de Capt. & post. rev.* Patrem & filium, eandem fingi personam, *l. f. C. de impub. & al. subst. adeò, ut vox patris, vox filii intelligatur, §. 4. in f. Inst. de inut. stipul. quis est, qui nesciat? Nemo, qui Jura vel à limine salutavit, ignorat, unam quodammodò esse personam heredis & defuncti. l. 30. ff. ex quib. caus. maj. Nov. 48. pr.* Repraesentationis jus, notius est, quàm ut explicatione hìc indigeat *N. 18. c. 2. Rati habitionis recursum probant text. l. 5. in f. C. de don. int. vir. & ux. l. 16. §. 1. ff. de pign. l. f. C. ad Sc. Maced.* Aditionis tempus, cum tempore mortis, fìctione juris, conjungi, dubium non est, per *l. 54. ff. de acq. vel amitt. hered. l. 138. l. 193. ff. de R. J.* Quàm utiliter introducta sit insignis illa fictio, quàm is, qui in utero est, pro jam nato habetur, *l. 7. ff. de stat. hom.* patet vel exinde, quod absque hac, ex *L. XII. Tabb.* à proximo agnato, ab hereditate paterna exclusus fuisset. *arg. §. 2. Inst. de hered. qual. & diff.* Inter omnes verò fìctionum species, quas circa personas, res, tempus, locum, & alios actus jura induxerunt, non postremum, meò quidem judicìò, locum obtinere videtur, ea, quae in Legitimatione, modo illo acquirendae patriae potestatis, §. ult. *J. de Nupt.* occurrit, de qua jam, pro ingenii mei modulo, discursum formare animus mihi est; quae cum sese satis commendat, multis eam evehere encomiis superfedeo. Esto ergò, invocato prius nomine Domini nostri.

JESU CHRISTI, quò duce ad omnia nostra Consilia, omnes-
que Actus semper progredimur, ut cum Paulo *Coloss. 3. v. 17.*
Imperator noster Sacratissimus loquitur, *in l. 2. C. de Ofic. Pref.*
Prat. Afric. tractationis ipsius.

THESIS I.

Legitima, unde Legitimitio dicta, non uno
modo, in Jure nostro, dicuntur (a.)

(a.) Et I. quidem Latè & generaliter pro omni eo, quod LL.
est conforme. Ita Liberi dicuntur legitimi, oppositivè ad il-
legitimos. *l. 45. ff. de vulg. & pupill. substit.* II. quod aut LL. est
institutum, aut confirmatum, sic dicitur Hereditas legitima,
quæ ab intestato, immediatè & Lege, scil. solâ, defertur. *l. 11. ff.*
de Suis & Legit. hered. l. 2. §. ult. ff. unde Legit. eò sensu dicitur
Legitima tutela, *r. i. Inst. & ff. de Legit. tut.* aut determinatum,
ita tempus legitimum i. e. lege definitum. *l. 3. ff. de Usuc.* legiti-
ma latitudo, *l. 3. ff. de serv. rust. præd.* legitima usura *l. 7. §. 4. ff.*
de adm. tut. III. denotat quod ex causis civilibus descendit,
ita *§. 3. Inst. de Act.* dicuntur Actiones Legitimæ, oppositivè ad
eas, quas Prætor ex sua Jurisdictione introduxit. quamvis &
nonnunquam Legitimæ accipiantur pro directis, *l. 22. §. f. ff.*
de aq. & aq. pluv. arc. Denique IV. Legitimum idem est quod
Solenne. ita *in l. 77. ff. de R. J.* Actus legitimi vocantur ideò,
quòd certam ac definitam formam à lege acceperunt, non
quòd Lex proxima eorum sit causa. *vid. Gædd. ad l. 130. ff. de*
V. S. n. 6. Sed tem horum actuum notas annotavit Eichel. *ad d.*
l. 77. quarum chorum ducit ea, ut scil. fiant certis & solenni-
bus verbis.

II.

Duplex autem Legitimationis tractatio in Jure
nostroprehenditur. Velenim Habilitationem
Personarum, in Judicio agentium denotat (a.) vel
Modum, quo liberi rediguntur in patriam pote-
statem. (b.)

(a.) Nam

(a.) Nam si comparet quis ut procurator, sine mandato, obstat ei Exceptio Legitimationis personæ, nec auditur, nisi ejus persona sit legitimata Wehn. in Obs. Pract. lit. c. verb. Cammergericht / S. modus referendi causas. Quod adeo verum, ut Judex ex officio injungere possit, ut personam suam per mandatum, Actorium, Curatorium, aut Syndicatum, legitimet, dasi Er sich durch einen genugsamen Gewalt geschickt mache. Quod & disertis verbis approbatum in terris Electoratûs Saxonici, per Ordinat. Process. Judic. de Anno 1622. tit. 7. vers. Wenns gleich von Gegenseit nicht gefochten würde. Carpov. part. 1. const. 1. def. 26. Hinc & formula sententionandi: Das angegebener Anwalt / (Klägers oder Beklagters Anwalt) vor allen dingen durch Vorlegung eines richtigen mandats seine Person zu legitimiren / vel factem, gebührlischen zu legitimiren schuldig / D. N. W. Idem in Process. Jur. tit. 5. art. 1. n. 54. Adde Specular. (Patrem Praxeos,) tit. de Procur. Vant. rub. de Null. ex def. Mand. Zang. de Exc. b. t. & Prae & passim.

(b.) S. ult. J. de Nupt. & ita est qf. παλιγενεσία, consideratur que rursus bifariam, aut enim sumitur pro Ingenuitatis, ut videre est ex r. ff. de natal. restit. aut pro Legitimæ nativitatis restitutione r. r. C. de nat. lib. Nov. 89. & N. 74. per tot. Quo etiam in sensu & nos hîc Legitimationem accipimus.

III.

His ita præmissis ad ipsam definitionem (a.) devenio. Est autem actus, (b.) quo liberi naturales (c.) fiunt legitimi (d.)

(a.) Alii definiunt, quod sit remotio impedimenti Juris Civilis. Alii restitutionem, primis natalibus factam. Vid. Card. Tusch. Pract. Concl. concl. 215. lit. L. Baldus, privilegium illegitimo datum. Conf. 100. c. f. L. 4. & regenerationem factam viventii. Conf. 359. L. 1. Alii aliter. Nobis tanquam omnium optima placet modo dicta, quam suppeditat Vir Illustris Dn. Wilhelmus Ludwell, J. C. & Antecessor Al. dorfius primarius, Præceptor meus quondam honoratissimus, nunc ἐν ἀγῶνι & longè desideratissimus. D. 2. tb. 7. Quam cuique Legitimationis speciei apprime convenire

nireprehendimus. eamque approbat *Magnific. Dn. Struv. Jctus consummatissimus Facultat. Jurid. Decanus & Senior, Consil. Saxon. Curia Provincial. & Scabin. Assessor gravissimus, Fautor meus ac Praeceptor celeberrimus. Ex. 3. tb. 47. Nobiliss. Dn. Strauch. D. 4. Aph. 1.*

(b.) Generis loco ponitur vocabulum Actus *arg. l. 19. ff. de V. S.* Rectius, quam Actus legitimus vel Legis actio. Hoc enim genus Legitimationi per subsequens matrimonium non convenit; ideoque tanquam nimis angustum merito rejicitur à Bach. *ad Treutl. vol. 1. D. 2. tb. 6. lit. A.*

(c.) i. e. ex Concubinâ publicè habitâ & domi retentâ, *l. 144. ff. de V. S. nati, §. fin. Inst. de Nupt. l. 2. l. 3. & t. t. C. de nat. lib. N. 117. c. 2. N. 89. c. 1. vide th. 9.*

(d.) i. e. omnia eademque planè, quibus iusti seu verè legitimi gaudent, juris remedia & beneficia, dignitates ac ordines assequuntur, ut nullum inter hos ac eos, qui ex initio iustis nuptiis procreati, discrimen intercedat. *§. ult. Inst. de Nupt. l. 10. C. de nat. lib. N. 12. c. ult. N. 18. c. ult. N. 89. c. 8. vide th. ult.*

IV.

Species sive modos Legitimationis tres statuo.

(a.) I. per Oblationem Curiaë, (b.) II. Subsequens matrimonium, (c.) III. Rescriptum Principis. (d.)

(a.) Legitimationis modos Card Tusch. remissivè numerat XII, enumerat VIII, statuit V. in *Conclus. Præf. Lit. L. Conclus. 228.* Ubi à nobis enumeratis, addit IVrum, Nominatio nem filii, in testamento vel instrumento publico factam; (quem & ex *N. 117. c. 2.* addunt Yultej. *lib. 1. f. R. c. 23. n. 9. Ægid. Hortens. ad §. fin. Inst. de Nupt. & alii.*) Verùm, hic separatus modus non est, sed ad legitimationem per subsequens matrimonium, cujus probatio & præsumptio quædam est, rectè refertur. *arg. d. N. c. 2.* Vide beatæ memoriæ Ludwelli *d. Diss. 2. tb. 7. lit. e.* & latè *Magn. Ungep. p. m. Ex. 9. q. 6.* Affectio enim maritalis, quâ solâ nuptiæ contrahuntur *d. N. c. 3 & 4.* utpote in ani-

in animo existens, per filii nominationem in testamento vel instrumento publico, vel coram actis factam, tanquam externo argumento, probatur, & monstratur verum cum matre intercessisse matrimonium. Liberi ergo per ejusmodi nominationem non legitimantur, sed legitimè nati ex legitimo matrimonio ostenduntur. *d. N. c. 2. & Auth. Si quis C. de nat. lib.* Cuius tamen præsumptionis hodiè, ubi Matrimonia non nisi coram facie Ecclesiæ contrahuntur, nullus est usus, *Brunnem. ad d. l. 6. C. d. t.* Utam verò, quam addit speciem, & per testamentum Patris fieri existimat, ad eam quæ Rescripto Principis fit, commodè referri posse statuimus, *N. 74. c. 2. N. 89. c. 10.* Cui & annumerandam censemus illam, quæ per Adoptionem fiebat, ex Constitutione Anastasii *l. 6. vers. filios C. de nat. lib.* quæ tamen à Justiniano, odio Concubinarie conjunctionis abrogata *l. 7. vers. in posterum C. d. t.* quòd Reipubl. utilius iustis nuptiis legitimam posteritatem propagare, quàm tot legitimandorum adminiculis petulantia colorem quærere & libidines Parentum sublevare. *Perez. in C. de nat. lib. Brunnem. ad d. l. 6. C. eod.*

(b.) quando Pater filios suos naturales Curia offert, aut filias curialibus copulat *vid. §. fin. §. de Nupt. i. 3. C. de nat. lib. N. 89. c. 2. pralaudatus Jctus & Antecessor Academiae hujus famigeratissimus, Magnif. Dn. Struvius d. Ex. 3. Th. 56.* Verùm hic legitimandi modus, immutatâ Republicâ, à Curia nostris recessit, & ab usu *Dd. passim.*

(c.) Cùm Pater concubinam, ex quâ liberos habet, legitimo sibi jungit matrimonio *d. §. f. & N. 89. c. 8. & 11.*

(d.) Cùm Princeps ad preces patris naturalis, vel filii, alique Rescripto suo legitimum esse jubet. *Auth. præterea C. de nat. lib. N. 89. c. 9.*

V.

Origo etiam, quando scil. & à quo, qualibet species fuerit introducta, breviter erit delibanda. (a.)

(a.) Ju-

(a.) Juri Naturali incognitum esse legitimatōnis jus, ex-
tra controversiam fortē positum. Hoc enim fictions ejus-
modi non agnoscit. *arg. l. 76. ff. de Cond. & demonstr. l. 23. pr.*
verb. ne imagine ff. de lib. & postb. Nec juri Gentium, *arg. §. 2.*
J. de J. N. G. & C. adscribendum. Non obstat. *l. 19. pr. ff. de*
Capt. & postb. Sed ex Jure Civili suam habere originem intrepide
asserendū. *Nobil. Dn. D. Falckner, c. P. P. Ord. ex, Fautor atq. Prae-*
ceptor meus honorandus in sua Inaugurali de Retrotractiōe, sb. 4. Et
primus quidem modus institutus fuit à Theodosio, & Va-
lentiniano, Impp. Eudoxo & Dioscoro Coss. per *l. 3. C. de nat.*
lib. Post confirmatus à Leone & Anthemio, Jordane & Seve-
ro Coss. per *l. 4. C. eod.* Tandem & Justinianus eum explana-
vit, Constitutionem suam edens, nempe *N. 89. c. 2. Vide For-*
ster. de Success. lib. 6. c. 41. n. 1. 2. & 3. Secundus modus intro-
ductus à Constantino Magno, sacratissimā quādam constitui-
tione, quam tamen non extare tradit Forster. *d. lib. c. 20. n. 4.*
Istam verò, novā promulgatā, renovavit Zeno Imp. Fl. Ba-
silio XI. & Armatio Coss. *l. 5. C. d. t.* Justinianus denique (I.)
l. 10. C. d. t. (II.) *l. 11. C. eod.* (III.) *N. 12.* auit. Unde proclivē
est judicare, Legitimandi istum modum veteribus Jctis non
fuisse notum, id quod etiam colligitur ex *pr. N. 89.* Non obstat.
l. ult. ff. de his qui sunt sui vel abjur. Confirmavit etiam hunc
modum Alexander III. *in c. tanta X. qui fil. sint leg.* Unde solli-
citi sunt Dd. an Juris Civili dispositio valuisset, nisi *d. c. tanta*,
approbatio accessisset? Barz. *Tr. de fil. non leg. n. 44.* Ne-
gat Ant. de Butr. ex hac ratione, quòd legitimatio fiat medi-
ante matrimonio, quod sit spirituale. Rectius tamen con-
trarium defendit Ant. de Rosell. Aliud namque est dis-
ponere de ipso actu spirituali, aliud ad actus alicujus
secularis consistentiam actum spiritualem praequirere.
Rosell. *Tr. de legitim. l. 1. c. de causa effc. n. 4.* Quam-
vis nec hoc, quòd Matrimonium purè ad causas Ecclesiasticas
pertineat, cum potius mixti fori esse censeatur, concedendum
Vid. Carpozov. Jurispr. Eccles. l. 2. def. 1. Tertium modum
introduxit Justinianus *N. 89. c. 9.* cum & hic veteribus Jctis
incognitus fuisset, ut rectè docet Forster. *d. lib. c. 31. n. 3.* Non
obstat. *l. 57. ff. de ritu nupt.*

VI. Cau.

Causæ, pro Legitimationis diversitate, diver-
sæ. (a.)

(a.) Quoniam verò antiquæ subtilitatis ludibria spernen-
da sunt *l. un. C. de nud. Jur. Quirit. toll. & veteris Juris non est
evolvenda prolixitas. l. un. §. 9. in fin. C. de Caduc. toll.* imò
quæ in usu non sunt, non attendenda, silentiò sepultò priori
modò, de quo Brunnem. *ad l. 3. 4. §. 9. C. de nat. lib. Ritters-
huf. ad N. p. 4. c. 12. n. 10. Perez. in C. d. r. n. 5.* duobus postremis,
quos meritò insignis, quem modernis temporibus adhuc ha-
bent, Ulus commendat, potissimùm immorabimur. Priùs
verò, quàm hinc decedam, & à perfectissimâ illâ & firmissi-
mâ specie, Legitimatione per subsequ. matrimonium exor-
diar, offert se nodosa contentio: An in sublata oblationis Cu-
riæ locum, Oblatio facta Monasterio successerit? Sunt qui
Affirmativam suadent, antesignanò, Guilhelmo de Cuneo,
quem sequitur Baldus *ad rubr. C. de SS. Eccles. n. 3.* Verùm
contrarium verius est, cùm diversissima Oblationis Curia &
Ingressus in monasterium sit ratio; Etenim, monente *Nobi-
liss. Dno Hahnio in Obs. Theor. Pract. ad Wesenbee. tit. de his qui
sunt sui. n. 2. (I.)* Onera non levia erant Decurionatus, unde
eorum intuitu à Theodosio & Leone inventus hic modus Le-
gitimandi, quò plures Curiarum oneribus ferendis præstò ef-
sent, & Legitimationis honore & commodo, quasi illecebrâ ad
onera illa, quæ plerique refugiebant, æquiori animo subeun-
da, invitarentur. Rittersh. *ad Nov. p. 4. c. 12. n. 10. arg. l. 3. l. 4.
C. de nat. lib.* & eleganter Bach. *ad §. fin. J. de Nupt.* Sacra verò
quæ Monachi celebrant, oneris nomine venire vix queunt,
Ceslatque (II.) in iis ratio Utilitatis publicæ, cujus ratione hic
modus introductus. *N. 89. c. 2. l. 3. C. de nat. lib.* Imprimis
hodiè, ubi ex Collegiis Monachorum, tanquam ex equo Tro-
jano, prodeunt non nisi ignorantia & Bacchi fratres, & porci
saginati, qui clavem scientiæ sustulerunt, priori suo seculò. de
quibus graviter Himm. *Tr. de Can. c. 2.* (III.) Monachi subji-
ciuntur potestati Abbatis. *ad avrb. ingressi C. de SS. Eccles.* E non
pos-

possunt naturales hoc mediò redigi in potestatem patris naturalis. Add. Bach. *ad Treutl. §. 2. tb. 6. lit. E. & Ludw. p. m. in Comm. Inst. de Nupt. d. §. fin. n. 5.* Ubi docet sententiam contrariam, hæcenus fortè recipiendam, ut Pater filio in testamento aliquid relinquere, aut ipse ad sacros ordines promoveri possit, Bach. *d. l.* in quibus terminis allegatos Dd. intelligit Ludw. *cir. loco.* Idem statuendum existimamus de Oblatione quæ fit Aulae, seu ad officia Principis: In iis enim nulla Curialis conditio, nec in necessitate munerum subeundorum, nec in perpetuitate, nec in bonorum successione, occurrit, Donell. *L. 2. Comm. c. 21. §. ex quib.* Nec obstat, quòd Principis persona dignior, adeoque opera, quæ in Principis negotiis fit, majorem mereatur favorem, quàm ea, quæ Curia solebat præstari. Scot. *Disp. Jur. XI. Tb. 15.* Non enim ratio hujus Legitimationis in honore Curia, sed aliis jam dictis est fundata.

VII.

Legitimationis per subsequens matrimonium causa efficiens vel est Remota, (a) vel propinqua (b.)

(a.) Illa est Lex. hujus enim est fingere, non hominis. *l. 8. ff. de Castr. pec.* (Non obstat. *§. 1. Inst. quib. mod. obl. toll.*) *l. 6. pr. ff. ad municipal.*

(b.) Hæc est ipsù Matrimonium, cujus tanta vis est, ut ipso jure, per fictionem illam translativam, matrimonium ad tempus natiuitatis retrotrahatur, & ex eo momento, ex quo liberi & Concubinato prognati sunt, pro legitimis habeantur. Ut autem in effectum, virtute Legis ipsi attributum, producendum, validè influere possit, etiam Subjecti, h. e. Personarum, cum quibus liberorum legitimandorum causâ matrimonium contrahitur,abilitas est attendenda. Debet enim Mater esse I. Libera *§. fin. f. de nupt. ibi: qui à muliere liberâ procreatur.* De Jure enim Civili inter liberum & ancillam matrimonium est interdictum, ideoque tantum Contubernium dicitur. *l. 3. C. de incest. & inutil. nupt.* Secus est de Jure Canonico, (quod

(quod aliàs in causis matrimonialibus Juri Civili præponderat, c. ult. X. de secund. nupt. Ungep. ad d. c. not. 1.) quò non attenditur dignitas & indignitas natalium & vitæ turpitude; imò laudi ducitur, & inter opera charitatis non minima refertur, si quis ducat mulierem impudicam vel meretricem *can. pen. & ult. C. 32. q. 1. c. 20. X. de Sponsal. Magnificus, Nobilissimus, Consul-tissimus & Excellentissimus Dn. Richter / Jctus, Comes Palatinus, Consil. Sax. Facultatis Juridica Ordinarius, Curia Provincia-lis Assessor, & Antecessor Academia hujus primarius, Fautor ac Præ-ceptor meus religiosè venerandus, in Auth. Quod jus C. de nat. lib. n. 6. in fin. II. talis, cum qua pater legitimans, poterat, secundùm honestatem & bonos mores, habere conjugium, ante oblatum vitium, sive ante compressum d. s. fin. J. de nupt. §. 3. vers. nec non eos. J. de hered. qua ab intest. defer. l. 10. pr. C. de nat. lib. Ubi quaeritur, An hæc habitas requiratur tempore Con-ceptionis, an sufficiat tempore nativitatís? (Posterior affirmat Anton. de Rosell. Tr. de Legitim. c. de causâ mat. n. 27. Covar-ruv. ad 4. Decr. c. 8. §. 2. n. 2. Prius etiam requirit Fachin. L. 2. Contr. 50. Zoëf. ad ff. tit. de Concub. n. 14. Nobis videtur distin-gui debere inter impedimentum Juris Civilis, & Divini. Quo- ad prius dispiciendum, An sit tale, ut & Matrimonium & Con-cubinatum prohibeat, & non procedit Legitimitio. §. ult. J. de Nupt. & d. l. 10. & l. 11. C. de nat. lib. An impediât quidem Matrimonium, non tamen Concubinatum, & Legitimationi locus est. Quoad posterius, si nempe impedimentum sit ex Jure Divino, aut Naturali, Legitimitio cessat. Zoëf. d. l. De consuetudine tamen, si non adsit impedimentum posterioris generis, eam indistinctè procedere testatur *Nobiliss. Strauch. Diss. ad ff. 4. Aph 10.* Legitimationi etiam non obstat Matri-monium intermedium, ut si quis v. g. ex concubinâ filios pro-creaverit, & postea ducat aliam conjugem, quâ demum mortuâ prædictam sibi copulet concubinam; nam tunc etiam filii antea ex eâ nati legitimantur. Dubium enim non est, quin post mortuam uxorem, licitè possit in uxorem duci ejus- modi Concubina, nec LL. etiam hoc in casu distinguunt, id- eò nec nos distinguere debemus *arg. l. 8. ff. de Publ. in rem act.**

Vide Schneidew. *l. de Patr. Pot. n. 22.* Forster. *de success. lib. 6. c. 23. n. 1.* Bach. *ad Prox. ad tit. de statu hom. sub. rub. de Legit. n. 6.* Ant. de Rosell. *d. Tr. c. de causa mar. n. 27. & seqq.* Ubi ad contraria respondent. Non minor est controversia, An etiam Matrimonium ab eò, qui in extremo mortis articulo constitutus est, contractum, efficax sit ad legitimandum? Quod affirmamus, vel ex hâc solâ ratione, quòd ad Legitimationem nihil aliud requiratur, quàm Matrimonium legitimè initum, Nuptias autem faciat solus consensus, & declaratio affectionis maritalis *l. 30. ff. de R. J. c. 4. C. 27. q. 2.* Cùm igitur in articulo mortis constitutus possit talem affectionem (mentis namque integritatem præsupponimus,) declarare, omninò & legitimare eum posse concedendum. add. *l. ii. vers. licet C. de nat. lib. l. 27. C. de nups. l. 106. ff. de Cond. & demonst. l. 12. C. de Leg. hered. c. ii. c. 4. C. 27. q. 2. c. 16. X. de Spons.* Plura hîc objicit Bachov. *ad ff. & d. r. n. 7.* quòd hîc cessent Matrimonii tam primarii quàm secundarii fines; cesset ipsa maritalis affectio; ita non satis fiat DEO, qui sibi non patiatur illudi; fraus fiat liberis & aliis. Addunt alii *rex. l. 39. ff. de jure dor. c. 2. X. de frig. & males. l. 51. ff. de usufr.* Quibus tamen satisfieri potest ex iis, quæ tradunt Ant. de Rosell. *d. l. n. 32. & seqq.* Lud. de Sard. *Tr. de Nat. lib. & succ. eor. tit. de Legit. per Ver. matr. n. 2.* Add. *Nobiliss. Dn. Struv. nor. ad Ex. 3. tb. 50.* Schneidew. *d. l. n. 23.* Forster. *d. lib. c. 22.* Quod & Jure Civili absque Dotalibus instrumentis, Germanicè Ehestiftung / Heyrathsbriefse / fieri potuisse verius videtur: cùm Legitimatio, non ab instrumentis hisce, sed à Matrimonio per instrumenta probato dependeat. *c. 6. X. qui fil. sint legit. arg. N. 117. c. 3. & seqq.* Ludw. *p. m. d. D. 2. tb. 7. lit. g.* Tempore nimirum Justiniani Nuptiæ solo affectu contrahebantur, eitra ulla solennitates. *d. N. & N. 74. c. 4.* Ut igitur de mutatâ affectione concubinariâ in maritalem, (differentiam inter uxorem & Concubinam constituyente, *l. 31. pr. ff. de don. l. 49. §. 4. ff. de Leg. 3.*) constaret, instrumenta plerumque conficiebantur, unde & est, quòd eorum tam frequens in jure mentio. Si verò de hâc aliunde constet, Matrimonium vim suam exerce-
re etiam his deficientibus posse non dubitamus, *arg. l. ii. C. de*
Republ.

Repud. l. ult. C. de don. ant. nupt. l. 5. C. de nat. lib. Lud. de Sard
d. Tr. c. de Requis. in Legit. n. 7. Ant. de Rosell. d. l. c. de causi
form. n. 2. Magn. Dn. Struv. ad b. t. Th. 50. Franzk. Ex. 2. q. 8. Non
obst. N. 12. c. 4. N. 89. c. 8. & u. Ad quos Juris textus respon-
sionem vide in Comm. Ludw. p. m. ad §. ult. J. de nupt. Dis-
sentit Bach. all. loco n. 12. De Jure Can. & moribus nostris,
quoniam Benedictio Sacerdotalis in Copulandis nuptiis est
necessaria, c. aliter. C. 30. q. 5. hæc quæstio cessare videtur. Franzk.
d. l. inf. Adde Magn. Ungep. p. m. Ex. 3. q. 5. in nego. ubi de
hæc benedictione elegans Responsum Theol. Lipf. & Wit-
tenb. affert. Nec filius solum, mediante matrimonio patris,
sed etiam nepotes per Avi matrimonium, post obitum filii sub-
secutum hoc modo legitimantur. Quia illud quod antea de-
ficiebat, & ob cujus defectum nepos non erat in familiâ avi,
jam verè adest, & nihil obstat, quò minùs hujus Legitimo-
nis principium possit ab ipso nepote, quippe de cujus legiti-
matione agitur, procedere. vide l. 5. ff. de grad. & affn. No-
biliff. Dn. Struv. d. Ex. Th. 50. Scot. Disp. 11. Th. 17. Barz. d. Tr. n. 40.
Requiritur etiam III. ut mater domi non affectione maritali,
sed Concubinariâ, retenta l. ii. in pr. C. de nat. lib. §. 3. vers.
nec non eos; ibi: non ab initio affectione maritali. J. de hered. que ab
int. Exigunt hic nonnulli IV. non adesse liberos legitimos;
Verùm hoc hic non desiderari rectiùs statuit Gudel. de Jur.
Nov. cap. 15. Rittershus. ad Nov. p. 4. c. 12. n. 8.

VIII.

Legitimationis per Rescriptum Principis Cau-
sam efficientem constituo vel Principalem, (a.)
vel minùs principalem, (b.)

(a.) Principalis est Princeps, summus sc. uti vocatur in
pr. proem. Instit. In imperio nostro Imperator, in rubr. C. de
prec. Imp. offer. Non obstat vulgata Politicorum Theorica;
 Principes & Status Imperii Romani in suis territoriis repræ-
 sentare Imperatorem, itemque valere in iis, quod Imperator
 in universo. Quamvis enim, testante post Warem, ab Ehren-
 bergk, Limnæo, nullus ferè liber à Jctis conscriptus lucem

viderit, qui hoc axiomate non ornetur, tamen hanc opinionem periculofam, ejusque generalitatem non faltem fufpectam fed & faliffimam, teftatur Limnaus de *J. P. L. 4. c. 8. n. 7.* & ratione Jurisdictionis procedere, at majestatem & regalia quod concernit, fallere, demonftrat *d. l. n. 8. §. 9.* Tantum fcilicet potest in concessis, fed non omnia. Unde & istam cum mica falis accipiendam esse monet Becker. in *Synops. J. P. Lib. 3. c. 4. §. 16.* Salvò nempe Jure Superioritatis, & iis quæ Imperatores sibi refervârunt, quæ Reservata Cæsarea Germani Kaysersliche Hohelien und Reservaten appellitare solent. Legitimationem verò jura summæ Majestatis contingere extra dubitationis aleam est positum. Et hanc sententiam de Jure Civili veriffimam cum Boccr. Chaffan. Steph. Bertrand. agnoscit Limn. *d. l. Lib. 2. c. 9. n. 140.* licet Usus & Praxis hodierna nonnunquam ab eâ deviet. Ita refert Joachimum II. Elect. Brandeb. quendam legitimasse, qui post in Collegium der Gewantfchneider admiffus est. ex Schepliz. *ad Conf. March. p. 4. tit. 15. q. 1.* Expediit Imperator hanc Legitimationem vel immediatè, cum vi Regalis hujus majoris, potiffimum & præcæteris Principum, Comitum & Baronum filios natalibus restituit; exemplum exhibet Limn. *d. l. n. 140.* vel mediatè etiam longinquis in locis, per Comites, quos Palatinos vocamus, aliàs Comites Sacri Palatii Lateranensis, (vel à Palatio Lateranensi Romano, in memoriam nempe veteris domini, vel à Lateranèfi Palatio, quod est Aquisgrani. Carpz. *ad L. Reg. Germ. §. 10. sect. 10. n. 4.*) Aula Cæsareæ ac Consistorii Imperialialis, Pfalkgraffen/ Add. Speid. *in not. ad Befold. Thef. Pract. voc. Pfalkgraff.* Quibus ex fingulari gratiâ potestatem legitimandi, certum aliquando modum definiendo, concedit. *Magnif. Dn. Struv. d. Ex. Th. 57.* Horum potestas, quamvis pro benignâ concedentis concessione variet, communiter tamen possunt creare Notarios & Tabelliones, nec non legitimare spurios. Carpzov. *d. l. n. 5.* Non tamen ad Feuda, Vult. *1. Feud. 9. n. 99.* nec in casu existentium legitimorum, nisi expresse privilegio sit concessum. Limn. *de J. P. Lib. 4. c. 4. n. 74.* Sed, An proprios liberos? Affirmantes nituntur hac ratione, quòd sit Jurisdictionis voluntariæ, adedque exerceri possit in propria

prîa causâ. l. 3. l. 4. ff. de Adopt. l. 18. ff. de manumiss. vindict.
Hunn. vol. 1. Disp. 2. Tb. 6. Hahn. ad Wesenb. tit. de his qui sui.
n. 2. verb. per diploma. Negativam è contra qui tuentur, ad con-
tentiosam referunt; Cui sententiæ accedimus, quamvis nec
ad Voluntariam nec Contentiosam Jurisdictionem Legitima-
tionem propriè pertinere existimemus, cum enim certa hîc
necessaria sint requisita, quandoque etiam subsit præjudicium
tertiî, de quibus ante Legitimationem constare debet; idè
sub generali concessione hunc specialem casum comprehen-
sum non arbitramur. Sed nec hoc satis expeditum: An Com-
es Palatinus (vel etiam Imperator,) extra Imperii limites
possit legitimare subditum, imperium non recognoscentem?
Sequitur hîc Limn. distinguentem, inter provincias, quæ ad
Imperium quodammodò pertinent seu quarum Imperator
aut Patronus, aut Protector, aut Advocatus, licet de facto quo-
ad cetera eidem non pareant, & eas quæ nullo modo Imperio
agglutinata. In illis, quia Imperatoris Majestatem comiter
observant, nec hoc in passu reverentia coarctanda. In his for-
tè irritus conatus. Limn. d. Lib. 4. c. 4. n. 65. tb. n. 68. ubi exem-
plum affert Johannis Navarri, in Gallia Majestatis, quòd nomi-
ne Rom. Pontificis quosdâ natalibus restituisset, damnati. adde
Limn. d. l. De quæstione, An extra Imperium constitutus,
saltem possit legitimare eum, qui est Imperii subditus? videatur
Idem d. l. n. 72. An à Papâ legitimatus ubique pro tali sit ha-
bendus vid. Rittersh. p. 4. c. 12. n. 9.

(b.) Minus Principalis est vel Pater, cui non amplius in-
tegrum est, liberos naturales per viam matrimonii & justarum
nuptiarum celebrationem, legitimare, quando scil. mater il-
lorum est præmortua, vel aliud quodvis legitimum impedi-
mentum intercedit, quò minus per conjugale consortium Le-
gitimationi liberorum suorum consulere possit. *avib. praterea
qui C. de nat. lib. ad eamque Magn. Dn. Richter. n. 3. vel Liberi
naturales vide th. 10. lit. b.*

IX.

Causa materialis, sive Objectum utriusq; Le-
gitimationis, sunt liberi naturales, (a.) & mori-
bus

bus nostris, spurii, ac omnes ex solutis personis
nati. (b)

(a.) Non quidem in latiori significatione, prout generaliter denotant omnes, qui non sunt ex iusto matrimonio: uti vocabulum Naturalis accipitur in *l. 4. §. 2. ff. de Gradib.* ubi Naturalis cognatio per foeminam descendit, quæ vulgò liberos peperit. eodem sensu ratione vulgò quæstorum Pater dicitur naturalis. *l. 14. §. 2. ff. de Rit. nupt.* Bach. *ad Protz tit. de Adopt. n. 5. & ad Instit. de nupt. §. ult. n. 5. Riem. quest. illustr. 10.* Nec, prout naturales opponuntur Adoptivis; iique indignantur, in quibus & naturalis & civilis copulatur cognatio, uti loquitur Modest. *l. 4. ff. de Gradib.* Hi siquidem Legitimationis adminiculo non indigent. Tales autem reputamus non solùm, qui nono & decimo post nuptias mense editi sunt. *Macc. 7. Sap. 7. vers. 2.* sed etiam natos, mense septimo, *l. 12. ff. de Statu hom. quamvis sub ejus initium, die 182. l. 3. §. fin. ff. de suis & leg. Magn. Dn. Richter. Dec. 89. n. 2.* à matre licet, quæ ad secunda vota transit. *Id. d. l. Hahn. in Obs. Wesenb. tit. de Statu hom. n. 3. vers. postquam nati.* quo casu nec conjugibus juramentum purgationis imponi posse præjudiciis Jctorum Helmstad. confirmat. *d. l.* Imò Gothfred. refert, Scto Parisiensi, patrem heredem pronunciatum filii, quinto mense, exfectò ventre matris, editi, & spirasse vili. *ad Nov. 39. c. 2. lit. Z.* Legitimus etiam est, natus mense octavo. *Arum. in Coron. Lib. 2. Dec. n. 49. & mult. seqq. Hahn. d. l. Carpz. p. 4. Const. 27. def. 14.* ubi præjudicia vid. add. *Tiraq. ad L. si unquam C. de revoc. don. voc. suscepit liberos n. 210. Speckh. Cent. 1. q. 77. n. 9. Befold. in Oecon. tit. 5. & 6. lib. 1. forum §. 14. n. 1.* qui in rationes, cur septimestris partus dicatur vitalis, octimestris non, inquirunt. *Jung. & Bach. in Prot. de Adopt. subrubr. de legit. lib. n. 3. & ad Treutl. D. 2. th. 5. lit. E.* Post 10. menses mortis natum non admittit ad legitimam hereditatem *Ulpian. l. 3. §. pen. ff. de suis & legit. hered.* Befold. *d. l. n. 2.* natum tamen sub initio mensis undecimi pro legitimo habere videtur *Justinianus N. 39. c. 2. Carpz. d. l. def. ult. Hahn. & Tiraq. l. cit.* Quamvis Dom. Arumæus, in mirando hoc mysterio, circa hunc & ulteriorem partum, utpote qui doctorum virorum judicio

dicio visus) (add. Plin. d. 7. nat. hist. c. f. citante eum Gothofr. ad d. N.) prudentis Judicis arbitrium, accuratamque circumstantiarum considerationem exigit d. l. n. 81. quo & inclinatur Rittersh. ita scribens: quia hæc res valde lubrica est, propter magnam incertitudinem, & varietatem, quæ partui humano præceteris animalibus à naturâ indulta est, ideò moribus à Justiniani constitutione (in d. nimirum N.) recessum *all. l.* Unde & Goth. ad d. N. 39. notat, apud Parisenses partum 14. mense editum, declaratum legitimum. Nec enim, addit, Vulgaris partus rationem, summi illi Juris antistites tanti faciendam putarunt, quin matrona honesta, cui nihil aliud imputari potuit, quàm, quòd contra vulgarem mulierum morem pareret, audiretur, d. l. lit. Z. add. Speckh. cit. loc. n. 18. Sed nec Legitimatione indigere existimamus eos, qui ante nuptias concepti, sed partus tempore in matrimonio editi l. ii. C. de nat. lib. l. 6. ff. de Statu hom. Nec distingvimus, an tempore Concubitùs promissio de matrimonio aut sponsalia intervenerint, an non; Nam & ex non sponsoꝝ consuetudine extranuptiali conceptus, postea secutis nuptiis editus, legitimus est, non legitimatus dicens. Ob tempus partus, quò ex viro & uxore, legitimis conjugibus tunc existentibus, est editus. Hahn. ad tit. de his qui sui vel al. voc. per subsequens matr. Nec obstant vitia conceptionis. Purgantur enim in favorem matrimonii, quòd retrotrahitur, & initio, tempore concubitùs, contractum censetur. c. tanta X. qui fil. sint leg. Nec hæc in parte contrarium Jure Saxonico constitutum in textu Landr. lib. 1. art. 36. Wenn ein Mann ein Weib nimmet/gewinnet sie Kinder/soe die rechte Zeit kömpt, do das Kind gebohren werden möchte/mag man es beschelten an seinen Rechten/wenn es fruh gebohren ist. Quia Ufus & observantia reclamant, quibus tamen fulcris aliàs sustinetur Jus Saxonicum. Carpov. p. 3. Const. ii. def. 13. n. ult. citatus à Magnif. Dn. Richtero in Avrb. quod jus. C. de nat. lib. n. 19. Sed quid dicendum de iis, qui contractis sponsalibus, (etiam clandestinis,) ante benedictionem sacerdotalem, sponso cum sponsa concubente, & non secutis nuptiis decedente, nati? Nec hos è legitimum numero removendos statuimus, præunte Dn. Hahn. d. l.

C

per

per e. per taas X. qui fil. sint legit. Benedictio enim sacerdotalis, quamvis necessarium hodiè sit requisitum, & ad bene esse matrimonii requiratur, adeò ut pœnis, & censuræ Ecclesiasticæ subjiçendi, qui, hâc non impetratâ, coëunt, ipsam tamen matrimonii essentiam non ingreditur, sed consensus, & quidem magis copulâ consummatus, verum constituit matrimonium. l. 30. ff. de Res. d. c. 12. X. qui fil. sint. leg. B. Dn. Gerhard. Tom. 7. §. 476. Magn. Dn. Richt. Tr. de succ. ab intest. sect. 1. memb. 3. n. 10. Nobil. Dn. Struv. Ex. 29. ib. 26. Sed Naturales hîc appellantur ex concubinâ concepti, cum quâ legitimum matrimonium esse potest §. fin. Inst. de nupt. l. 10. C. de nar. lib. Hi autem duplicis sunt generis I. enim tales sunt, qui suscepti in servitute l. 88. §. ult. ff. de Leg. 2. l. 17. §. 1. ff. quæ in fr. cred. l. 4. C. de interd. matrim. Naturales hi dicuntur, quia Lex servorum non agnoscit matrimonium, sed tantum contubernium, obest igitur status parentum liberis ejusmodi, quo minùs in legitimo conjugio nati dicantur. Bach. ad Inst. de nupt. §. ult. n. 5. Esse autem & hos Legitimationis objectum demonstrat Auth. sed nova C. de nar. lib. N. 18. §. f. & N. 78. c. 3. ex eâque desumpta Auth. Nova alia C. eod. Gudel. de Jure Novis. c. 15. §. porrò vers. quid igitur. Nec obstat l. 3. C. de inc. nupt. Temporale enim impedimentum, quò durante possit esse in concubinato mulier, non officit Legitimationi. arg. l. ult. C. de Concub. Bach. d. l. Rittersh. p. 4. c. 12. n. 8. II. qui nati sunt ex concubinâ. l. 7. ff. de conf. tut. l. ult. C. eod. l. 40. ff. de Vulg. & pupill. subst. Concubinam autem hîc intelligimus eam, quæ uxoris loco domi habetur, & cum quâ solâ quis cohabitât, N. 18. c. 5. Gabr. Palæott. Tr. de verb. & spur. c. 12. n. 2. Et talis Concubinatus hoc Jure fuit impunitus Magnif. Dn. Richter. in Auth. Licet Patri C. de nar. lib. per conniventiam tamen magis toleratus, quàm approbatus. Brunn. ad l. 8. C. eod. quamvis Latini Autores etiam Concubinam accipiant pro quâvis amicâ, etiam nuptâ, sic Sveton. Nuptiarum concubinatus, in Nerone. eodem modo Cic. r. de Om. Naturalibus autem & ante Constantinum hoc nomen tributum ex l. 7. ff. de conf. tut. & l. 45. ff. de Vulg. & pup. subst. contra Fabrum & Riemer, evincit Dn. Strauch. Ex. 4. ib. 3. ubi & ad N.

89. responder, & demonstrat, textum authenticum non inuene-
re vocabulum naturalium tum nondum in usu fuisse, sed No-
thorum, (quo nomine ibi Imperator naturales indigitat,) à Le-
gislatoribus non habitam curam fuisse. Eodem modo explicat
Palæott. *Tr. de noth. & spur. c. 35. n. 36.*

(b.) Spurii de J. Civili excluduntur; patrem enim hi ha-
bere non intelliguntur. §. 12. *f. de nupt. l. 23. ff. de Stat. hom. un-*
de & Seneca eos, publicos pueros, vocat, & Martialis:

Cui Populus pater est, non habet ille patrem. Rittersh.
d. p. 4. c. 12. n. 6. Forst. d. lib. c. 46. n. 9. Secus est moribus no-
stris, quibus nulli verè naturales reperiuntur. Omnis enim
hodiè Concubitus extra matrimonium illicitus. Postcey Ordn-
au Francfurti de Anno 1577. *tit. von leichtfertiger Beywohnung*
Schulz. in Synops. Insf. de Nupt. lit. b. In quò uno ferè hone-
statem nostrorum temporum superare tempora Justiniani ju-
dicat Brunn. *ad l. 2. C. de nat. lib.* Imò mores & Consistoria ma-
gis abhorrent Concubinatum, in personâ publicè pro Con-
cubinâ habitâ, & retentâ, quàm fornicationem & clandestinos
complexus; quia minoris sunt scandali, nec diurni peccati
vid. Brunn. ad l. 2. C. de nat. lib. Unde (præsertim cum, quamvis
luxuriosus clam & furtim habeat pellicem, propter pœnas tunc
Carceris, tunc pecuniarias, aut alias, nunquã hoc fateatur Brunn.
d. l. 1.) nulli planè tali modo naturales; & per consequens omnis
cessaret Legitimatio; Quoniam verò misericordiã indigni
non sunt, qui alieno laborant vitio *l. 7. C. de nat. lib.* Ideò Jus
Canon. & Consuetudo, spuriorum etiam Legitimationem
admitit. *Dd. in d. c. tanta X. qui fil. sint. legit. Dn. Strauch. d.*
Ex. 4. th. 47. Nolumus autem hâc generalitate comprehen-
sos adulteros, aut incestuosos, utpote, qui omnî beneficio
sunt indigni, aded, ut Jure Civili ne quidem alendi. *N. 74. c. 6.*
N. 89. c. 15. Auth. ex complexu C. de incest. & inur. nupt. Quem
rigorem Juris Civilis mitigasse creditur Jus Canonicum in c.
cum haberet s. X. de eo qui dux in matrim. quam poll. Forst.
d. lib. 6. cap. ult. & Dd. magis communiter. quã Canonicã æqui-
tate liberis ex damnato congressu natis alimenta pro faculta-
tum modo debentur. Quibus contradicit Treutl. *vol. 1. D.*

19. *th. 3. lit. G.* & fortassis rectè *arg. c. per venerabilem 13. in f. X. quis fil sint leg.* Magistratus tamen ex officio, liberis, aliàs fame perituris, alimenta decernet. ut rectè *Bach. ad d. D. th. 3. lit. E. & G.* quem allegat *Ludw. p. m. D. 10. th. 2. in f. junge Brunn. ad Avrb. licet patri C. de nat. lib. quod & præjudicii confirmat Magn. Dn. Richt. Tr. de Succ. ab int. sect. 1. memb. 3. n. 3.* Principem verò, ex certâ scientiâ, & hos legitimare, posse post *Bald. & Dec. tradit Magn. Dn. Struv. Ex. 3. th. 53.* Quæ tamen Legitimatione ita interpretanda, ut absque præjudicio aliorum facta censeatur; Principis enim intentio talis præsumitur, qualis est Legis. *l. 48. ff. de vulg. & pupill. Subst.* ultraque suam causam non extendatur *arg. c. 1. 2. & c. f. X. de fil. presbyt. l. 16. ff. de Acq. rer. dom. Magnif. Dn. Richt. ad Avrb. præterea C. de nat. lib. n. 17.*

X.

Forma elucescit ex requisitis, tam in eâ, quæ fit per matrimonium, (a.) quàm per Rescriptum Principis, (b.) de Jure, necessariò (c.) attendendis.

(a.) Ad Legitimationem per subsequens matrimonium requiritur à parte parentum, I. Matrimonium legitimum, de quo *th. 7.* latius dictum, II. à parte liberorum consensus (quem nec in altera specie excludimus,) ut nimirum aut consentiant in Legitimationem, aut eam ratam habeant, *N. 89. c. n. l. ult. ff. de his qui sui vel al. jur. Forst. d. lib. 6. c. 21.* Si enim solvere jus Patriæ Potestatis, in vitis filiis, non est permittum patribus, multò magis, per potestatem redigere in vitum filium & nolentem, justum non est, ait *Justin.* Dissentit *Zoësius.* Ratio ejus est, quòd hic effectus tribuatur matrimonio, illudque necessariò insequatur, adeòque à filio impediri non possit, *Zoëf. ad ff. a. ur. de Concub.* Verùm Respond. Tribuitur matrimonio, sed hæc sub conditione, si liberi consentiant, *d. Nov.* Non igitur obstat, quòd secundò urget, pacta filiorum juri communi Legitimationis non posse derogare. Quia enim ju-

ra expressè liberis, an velint consentire, an non, permittunt, ideo nulla hic occurrit derogatio. Cùm verò hodiè exiguus Patriæ potestatis effectus, nec hujus quæstionis magnus fortè est usus Bach. ad Treutl. *D. 2. ib. 6. lit. D. III.* Desiderant nonnulli hic Instrumenta Dotalia. Sed per horum omissionem ut & IV. Liberorum existentiam, non impediri Legitimationem jam supra dixi. *th. 7. lit. b. in f.*

)b.) Hoc fit si vel ipse Pater filios, vel liberi naturales, ostensâ Patris voluntate, se legitimari petant. *avib. item sine C. de nat. lib.* Ut autem legitimè celebretur, requiritur I. ut Legitimatione per subsequens Matrimonium locum non habeat, vel quia mater mortua, aut sine peccato duci non possit, aut aliàs legitimo jure indigna. *N. 89. c. 9. Magn. Dn. Struv. loc. cit. Ritterh. d. l. n. 9. Cujac. ad N. 74.* Aliàs enim si in potestate ejus positum, naturalem, per subsequens matrimonium legitimare, extraordinarium querere, aut legitimationis beneficio, fornicationis turpitudinem operire non debet. *Gail. 2. Obs. 142. n. 3. II. ut non existant liberi ex justo matrimonio Avib. præterea C. de nat. lib. III. Ut sint procreati ex personâ liberâ, N. 74. N. 89. c. 9.* Ex quibus simul elucet differentia hujus secundi modi à primo, nam primus habet locum, sive extent liberi, sive non, per jam dicta, Cujac. *ad N. 12.* Primus admittit etiam naturales ex ancillâ conceptos. Hic secus res sese habet. *Rittersh. d. l. n. 9.* Quibus IV. addunt Citationem & consensum Cognatorum, qui aliàs succederent. *Rittersh. cum Borchold.* distinguit, an pater, vel ipse, vel, patre mortuo, ex ejus voluntate & jussu, Naturales, Rescriptum à Principe impetraverint; an verò Naturales, eò mortuo, sine ipsius voluntate & jussu, *p. 4. c. 6. n. 8.* De cujus tamen distinctionis veritate, in terminis propositis, dubitari possit ex iis, quæ dicuntur, *th. ult. lit. b. n. 4. limitat. 3.*

(c.) Intellige Regulariter. Nam & circa hæc requisita Principem, ex plenitudine potestatis, posse dispensare, & extantibus etiam liberis legitimis, si pater hoc, debito modo, factâ in supplici libello naturalium, & legitimorum mentione,

impetraverit, ex certâ scientia, Legitimationem concedere, tradunt Dd. Dn. Struv. all. loc. Brunn. ad avrb. præterea in f. Carpz. ad L. Reg. Germ. c. 12. n. 9. ibique all. imprimis Gail. L. 2. obs. Pract. 142. per tot.

XI.

Circa Finale[m] Causam, quæ est, ut liberi redigantur (a.) in Patriam potestatem, & pro justis reputentur, varii exsurgunt effectus. (b.)

(a.) Spuriî & naturales (hos enim promiscuè hîc accipimus,) non quidem infamiâ laborant, nullam quippe in iis turpe factum, ob quod notari possent; quoniam tamen ex turpi coitu, Einer leichfertigen / unziemlichen Beywohnung / orti, arg. l. 144. ff. de V. S. l. 13. ff. ad L. Jul. de Adult. c. Conjunctiones 35. q. 2. & esse spurium & naturalem, Civiliter turpe est. arg. l. 5. C. ad SCo. Orph. l. f. C. de nat. lib. levi asperguntur maculâ. Hahn. ad Wesenbec. tit. de his qui not. in f. n. 2. verb. aliam, quæ non tantum locum facit querelæ inofficiosi, l. 27. C. de inoff. test. sed causa est, ut non facile admittantur ad dignitates. arg. l. 3. §. 2. ff. de Dec. nec recipi soleant in collegia opificum. Magn. Dn. Richt. p. 2. Dec. 80. n. 19. Quoniam itidem patrem, quem nuptiæ demonstrant, non habent, in potestate & familiâ non sunt §. pen. Instit. de nupt. non sunt sui heredes, nisi quodd, si parentes absque liberis decedant legitimis, naturales ex hereditate patris habeant duas uncias. per avrb. licet C. de nat. lib. Magn. Dn. Richt. Tr. de Suc. ab int. scilicet, l. membr. 3. Brunn. ad h. avrb. Et quæ alia spuriorum incommoda. His omnibus commodè succurrit Legitimationis, maculam illegitimâ nativitate contractam, abstergit, eosque natalibus, agnationi & familiæ restituit. Carpz. p. 1. Const. 6. d. 16. n. 2.

(b.) Emergunt inde Legitimationis effectus, maxime conspicui. qui, ut ordine explicentur, considerari possunt, vel absolute, vel respectivè, respectu nempe habito ad parentes & agnationem. Absolute considerationis effectus plerique, communes esse videntur utrique Legitimationi: Unde est, quodd Legitimati, tam per matrimonium subsequens, quam Rescriptum Principis I. ad Jura civitatis, civiumque con-

consortia, jura Bürgerrechts/admittantur. Carpz. d. l. def. 16. II.
in Collegia opificiū debeant recipi. Hahn ad Wesenb. iur. de
his qui sui vel al. n. 2. vers. per Diploma. ubi ita respondisse addit
Facult. Jurid. Helmstad. Aus dem Legitimation Urtheil so viel
zu befinden/ daß N. bey der Kürschner gilde zulassen. Sed quid
tunc dicendum, si Statutum expressè requirat legitimè na-
tum? Et ne hoc casu, si Legitimatio facta in amplissimā
formā, insertis clausulis derogatoriis, argt. eorum, que habes
Gail. L. 2. obs. 140. n. 20. aut per subsequens matrimonium, le-
gitimatum excludendam existimamus. Matrimonium nam-
que retrahitur ad tempus Nativitatis, omnemque purgat
maculam, d. c. tanta. ibiq; Dd. X. qui fil. sint leg. Carpz. p. 2. C.
6. def. 12. ubi contra matrimonii favorem tale Statutum non va-
lere asserit. n. 5. Unde & legitimato per subsequens matri-
monium dari potest testimonium, quòd ex Legitimo thoro,
& probis honestisque parentibus natus sit. Daß | Er von Ehr-
lichen frommen Eltern/ und aus einem rechten / ehelichen/ unbe-
flechten/ ungeradelten Ehebett herkommen / und geböhren. Carpz.
p. 2. Conf. 6. def. 15. III. quòd pateant ipsis, pro meritis, adi-
tus dignitatum, nec ad honores præclusa sit via. patet hoc
ex formulā, quam ex Goldasto asfert Limn. L. 2. c. 9. n. 140.
Ubi Conradus IV. hoc modo de natalibus dispensat: Nos
supplicationibus suis, benignius inclinati, de plenitudine potestatis
nostræ, excertā scientiā, eos spurios esse, scientes, legitimavimus, &
ad omnia jura legitima restituvimus, ut tanquam legitimi, & de legi-
timo thoro nati in bonis paternis & maternis, que Feudalia non exi-
stunt, succedant, & ad omnes actus publicos, & civiles honores, si se
casus ingesserit, admittantur, & in omnibus aliis suam liberè exercere
possint actionem, objectione proli illicita impostero quiescente, &
lege aliquā non obstante. Unde, quin possint admitti in nume-
rum Procuratorum & Advocatorum, Assessoratūs dignitatem,
Consiliorum Principis participationem, Doctoris itidem titu-
lo insigniri, ad Canonicatum promoveri, nulli dubitamus,
Add. Gud. de Jure Noviss. L. 1. c. 15. vers. est & alter. Ben. de
Barz. de fil. non leg. nat. n. 35. Lud. de Sard. & Rosell. Imprimis

mis, cum interdum ita proficiant virtute & eruditione spuris,
ut digni sint qui eximantur ab infami nativitatē notā. Tho-
lofan. in *Synt. Jur. Univ. lib. 10. c. 4. n. 1.* ubi ex Euripide in *An-
drom. act. 3. vers. 90.*

Ἡ εἶς ἂν ὁ θεὸς πῶδ' αὖτις τὰ τοῖς,
ἔνεθ' ἄρα θεῶν γὰρ εἰσὶν αἰὲν ὄρεα
νόθοι τὰ πᾶσι γυναικῶν δμῶνες.

*Licet nobis sit, certè sepe numero
Arida satio fertile & pingue ornat solum,
Multique spurii præstant legitimis.*

Longè verò plures & multò insigniores effectus suppeditat.
Respectiva consideratio. Quamvis verò hi, in Legitimatione
per subsequens matrimonium sint maximè illustres; maxi-
mè efficaces. Ibi enim, ut dictum, quia matrimonium retrotra-
hitur ad tempus nativitatē, *arg. l. 5. § 10. C. de nat. lib. Gudel,
de J. N. L. 1. c. 15. vers. porro.* efficit illud, ut ante matrimonium
natus verè legitimus sit, & pro eo habeatur, ac si legitimè natus
esset, *Carpz. d. p. 2. C. 6. d. 15.* Unde & per omnia habentur pro
veris, justis & legitimis liberis, nec ullā in re ab eis differunt. *N.
74. § N. 89. c. 9. vers. sit igitur licentia.* Rittershus. *d. c. 6. n. 3.*
Nihilominus nec ea, quæ per Rescriptum Principis sit, quam-
vis debilior sit. *Carpz. d. l. def. 16. n. 3.* effectibus suis, satis con-
spiciuis, destituitur. Et hîc igitur utrique communes iustrabo,
si quid speciale in eâ, quæ est per subsequens matrimoni-
um, obtineat, additurus. Offert autem sese I. Patria potestas.
S. fin. Inst. de Nupt. l. 5. § 10. C. de nat. lib. N. 74. c. 1. N. 89. c. 9.
& huic consequens II. Jus Suietatis & Agnationis. *d. lxx.*
unde est, quod non tantum legitimated per subseq. matrim. sed
etiam per Rescriptum, si Princeps hoc eis concesserit, possint
III. Domus ac Familiæ arma gestare & insignia usurpare,
Carpz. d. l. n. 7. Matth. Steph. de Jurid. L. 2. p. 1. c. 6. m. 1. n. 70. Sed &
IV. habent Jus Succedendi ab intestato. Et quidem, per
Rescriptum Principis tam demum, si nulli ex justis nuptiis
procreati supersint, *auth. præterea C. de nat. lib. N. 74. N. 89. c.
9.* Aut Princeps in Legitimatione hoc specialiter expresserit.

Ludw,

Ludw. p. m. D. 10. lit. e. Per Matrimonium subsequens an-
dem Legitimationi per omnia, eodem modo, quo liberi qui ab in-
itio ex iustis nuptiis nati sunt, succedunt patribus iustis § 1.
J. de hered. qual. & diff. d. N. 89. c. 9. vers. sit igitur. Ubi tamen
notandum, procedere hæc (I.) nisi liberi speciali pacto,
(quod strictè intelligendum,) à Successione excludantur.
Tale Matrimonium dicitur ad Morganaticam 2. *Feud. 29* & est,
quod eò pacto contrahitur, ut tam uxor, quam filii dono nu-
ptiali, (quæ Morgengaba, Morgengabj & corruptè, Longobar-
dorum vocabulo, Morganatica dicitur;) vel aliâ certâ porti-
one, tempore sponsaliorum aut nuptiarum, destinata, d. c.
sint contenti. Cùm enim Jus Naturæ successionis rationem
& modum non determinet. *Magn. Struv. Ex. Feud. c. 9. aph. 2.*
n. 11. posse quem, iustis ex causis, liberos, (etiam legitimos,) as-
signatâ certâ portione, à reliquâ successione excludere, non
videtur iniquum; id quod ex *Grotiô l. 2. de J. B. & P. c. 7. n. 8.*
confirmat prælaudat. *Dn. Struv. d. l. c. 2. aph. 5. n. 8.* præsertim
si quis ducat nobilitate sibi imparem. Vid. *Befold. Thes. Præf.*
(verb. Morgengabj & Berlich, L. 2. Concl. 15. (II.) In allodialibus
Feudalia enim quod attinet, ab iis per text. §. naturales 2. *Feud.*
26. Legitimos per subs. matrim. excludi in confesso est.
Ita ut nec Princeps in iis possit præjudicare, ut Domino Feudi,
aut Agnatis. Ubi tamen distinguendum est. In Feudo Novo,
si Dominus Feudi eos expressè ad successionem velit admissos,
(quod & tum evenit, si Dominus investiat aliquem pro se & fi-
liis suis natis & nascituris, sciens Vasallum, non alios, quàm Le-
gitimos habere *Forst. de success. L. 6. c. 39. n. 3.*) succedunt. *No-
biliss. Dn. Struv. Ex. Feud. c. 8. aph. 3. n. 7.* In Antiquo verò
non succedunt, nisi consentiant illi, quorum subest præjudici-
um. Quod etiam eo casu verum esse putamus, si Princeps ex-
pressè addat Legitimationi clausulam, ut succederent in Feu-
dis, per ea quæ post alleg. *Pistor. Fachin. & Carpz. tradit Dn.*
Struv. cit. loc. Ubi *num. 11.* argumentis Jani ab Arcedur. re-
spondet. Dissentit & *Gail. 2. Obs. 142. n. 13.* per hanc rationem,
quòd Agnatij tantùm habeant Jus quæsitum in spe, non in re.

D

Vid

Vid. Carpz. p. 3. *Consl. 28. def. 16.* Legitimos autem per subf. matrim. quod attinet, si præcisè verbis *d. §. naturales* inherere velimus, idem fortè dicendum. Si verò rationem, quòd Successores Feudales ex primi acquirentis sanguine debeant succedere, si Usum & interpretationem Dd., Jus Civile, cui Jus Canon. consonat, respicientium attendamus, iis successionem nec hìc denegare poterimus, licet in Investiturâ habeantur verba, für sich und seine Ehelich geborne Leibes- & ehens- Erben / quam sententiam latè deducit, & autoritatibus Dd. firmat *Dn. Struv. all. loc. Ubi & n. 13.* id extendit ad procreatos à parentibus, qui *juxta thes. 9. suprâ lit. a.* sponsalia inivere, sed, propter mortem alterutrius, solenni copulatione nuptias non celebrârunt. *Add. Mynf. Cent. 5. Obs. 42. n. 1. & 2. Ludw. p. m. in Comm. ad Inst. sub rubr. ad Jus novissimum de Success. ab int. p. 363.* Limitantur tamen dicta, Nisi aliud statuto vel consuetudine loci singulariter reperiatur constitutum. *Dn. Hahn. all. loc. verb. per subf. matrim. (III.)* Successionem ex Rescripto Principis quod attinet, tum demum obtinere, si Legitimatio ante mortem patris præcesserit. Post mortem enim ejus facta, nulla est, in præjudicium eorum, quibus jus succedendi ab intestato est quæsitum. *Gail. 1 Obs. 142. n. 16. Hahn. ad Wesenb. tit. de hiis qui sui vel al. n. 2. verb. Diploma.* Ubi tali præjudicio hoc confirmat: *Ob wol Jungfr. M. S. besage des beykommen den Kayf. Privilegii, auch ad jura successionum & hereditatum legitimiret, dieweil jedoch selbige Legitimatio nach tödtlichen Hintritt des Vatern geschehn/ und also uff dessen Erbschafft / als welsche vorhin gefallen/ nicht wircten kan/ so mag dieselbe von solcher Erbschafft mehr als 2. Uncias mit Bestande nicht fordern.* Non autem solum succedendi jus, juxta jam dicta, Legitimitatis tributum, sed & IV. debetur ipsis ex bonis parentum Legitima. *Forst. d. lib. 6. c. 29. n. 6. & c. 37. n. 31. ibiq; plures alleg. Rittersh. ad N. p. 4. c. 4. n. 15.* Unde fluit VI. quòd præteriti in Testamento, illud vel rumpant, ac si post testamentum factum legitimi nati fuissent. *Forst. d. c. 29. vel rescindant. Id. d. c. 37. quod ampliatur etiam in testamento fratris, in quo personarum*

turpis est instituta, datur enim etiam Legitimationis contra hoc, Querela inofficiosa. *d. N. 89.* Emanat hinc VII. effectus (qui tamē, & sequentes, Legitimationi per sub. matrim. proprii esse videntur, (ut Legitimationi excludant eum, qui substitutus est, in casum, quo non exstant liberi legitimi & naturales. quia nimirum subsequente matrimonio legitimationi quoque, sunt legitimi & naturales, ideo, quam diu tales exstant, substitutus non admittitur. post Gabrielium, Rittersh. *p. 7. c. 6. n. 3.* quod ampliatur etiam, VIIIus sese exserit, Eo casu, si per substitutionem vocati sunt filii filiorum veri, non ficti. Treutl. & ibi alleg. *Disp. 16. tb. 2. lit. B.* Rittersh. *d. l.* Parili modo, quamvis Statuta propriè & strictè sint intelligenda, *l. 3. S. 6. ff. de neg. gest. l. 21. ff. de Testam. mil. l. 14. ff. de V. O. l. 1. C. de hered. instit.* nihilominus, si Statutum faciat mentionem legitime natorum, comprehenduntur legitimationi, aded, ut si relictum sit, sub conditione liberorum tollendorum, legatum, id Legitimatione facta habeat locum. Scot. *Coll. Jur. Disp. 11. n. 18.* Unde IX. etiam hi Statuto, excludente feminas exstantibus masculis, includuntur. Forst. *d. l. c. 37. n. 34.* Tiraq. *de Jure Primogen. q. 21. n. 8.* Quod tamen etiam, uti dictum, ad eam, quæ fit mediante matrimonio, restringendum. Legitimationis enim per Rescriptum Principis non excludit filiam ex legitimis nuptiis natam, sed unà cum illâ admittetur, ad successionem paternam, quantumvis aliâ illa filia per filios legitimos fuisset exclusa. Rittersh. *all. loc. n. 9.* Magn. Dn. Richt. *ad auth. præterea. C. de nar. lib. n. 28.* Sed & ulterius vires suas extendit Legitimationis hæc; ut & X. Donationes contra Legem *g. C. de revoc. don.* factas rescindat. Secus in eâ quæ per Rescriptum Principis fit. Tiraq. *ad l. si unquam C. de revoc. don. verb. susceperit liberos n. 64. & 71.* Quin & Jus XI. *ἠγορησέναι* seu Retractis tribuit *arg. d. N. 89.* Tiraq. *Tract. Retract. Lignag. S. 1. Gl. 8. n. 10.* Nam si Agnatio & Familia per legitimos conservatur, cur hoc modo Legitimationi ad Retractum non essent admittendi? Militat namque pro iis pariter ratio, fundata in favore sanguinis, & affectionis erga bona Majorum. *l. 22. vers. ergò C. de adm. tut.* Add.

Tiraq. d. l. Berl. p. 2. Concl. 39. n. 18. Wissenbach. D. 36. th. 5. Ad-
dunt XII. Dd. & hunc effectum, ut tribuat Jus Primogenitu-
ræ, h. e. ut Legitimus, tanquam primogenitus, cæteris filiis,
nativitate posterioribus, præferatur. Sed de hoc effectu vide
Ludw. p. m. Disp. 10. th. 2. Forst. d. l. c. 24. Tiraq. de jure Primog.
p. 34. num. 44.

Et hæc de utilissimâ hæc materiâ, non pro ejus
dignitate, sed ingenii imbecillitate, insti-
tutique ratione, dicta sufficiant.

DEO MAXIMO

SIT

LAUS, HONOR ET GLORIA.

Hoc scripto tradis, quâ nam ratione Pa-
rentes

Natos non justos legitimare queant:

Gratulor hos ausus, pulchrumq; hunc
laudo laborem,

Te Themidos natum legitimum esse cano.

Johannes Christophorus Zalkner /

Prof. Publ. Rector Academie
designatus.

Interiore rose, perierunt gramina campi,
Et quercus foliis stat viduata suis:

Tu tamen egregie flores, & protinus ipsos

Ingenii fructus reddis, Amice, tui.

Dum Cathedram Themidos scandis, dum differis apte,

Gratulor & captis fata benigna precor.

Christoph. Philip. Richter D.

Com. P. C. Collegii Jurid.

Ordinarius,

Præclarum ingenii Specimen proponis, Amice,
Te complectatur sacra favore Themis!

Ita vovet

Præstantissimo Dn. Respondenti

Georgius Adamus Struve D.

Sic est, Legitimum Themidos Te censeo natum,
Et qui vel sat agat valdere nocte libros
Alme nutricis; quam si quoque porro sequeris,
Oblatum verè Curia amare potest,
Et Princeps dignum Rescripto tollere honore,
Quem nullus livor, nec Libitina premat!

*Ita vovet Eximio atque Præstantissimo
Domino Respondenti, Disputatio-
nis authori, & J. U. Cultori strenuo,
Amico & Consalino suo fravissimo,*

PRÆSES.

Lipsiæ, Noricæ, quem viderat atque Salanæ
oblatum natum Curia Apollo suum,
Legitimum agnovit, doctum specimenque pa-
rantem

Perge, ait, ingenii jura quieta statuis
Ornari in cathedrâ, Rescripto Principis, altâ,
Deinde secuturo Conjugio, faciam.

Gratulab. de propebat

Erhardus Veigelius, P. P.

So ist es in der Welt soll eine Glocke klingen/
Mus man sie ziehen an: Soll ein Feld Früch-
te bringen!

D 3

Mus

Muß es gepflüget seyn: So muß man Mäß' und
Fleiß

Nicht sparen/wen man will erlangen Ehr un' Preiß.
Dem/wer nur immer will auf weichen Rosen stehen/
und stets in Mäßiggang ohn alle Arbeit gehen/
Erlanget nicht den Lohn/den sonst Altraa giebet
Dem/welcher Sie mit Ernst/und unvedräßlich
liebet.

Diß merckt Herr Kraber wohl/ drumw wil Er
nicht so sichen
ganz mäßig/ daß sein Nahm mit ihm nicht mög
vergehen/

Er achtet keine Mäß/ Er sparet keinen Fleiß/
Auf daß Er möge nur erhalten Ruhm und Preiß:
Drumb wird Ihm Phœbus nicht der Tugend Lohn
versagen/

Auch Fama wird sein Lob hin an die Wolcken tra-
gen.

Dieses wenige schrieb seinem hochweh-
ren Freunde glückwünschend

Joachim Ernst Otto/von Berlin
aus der Mark.

Binder die durch geile Lust/nicht aus keuscher Lieb ge-
bohren/
Hatten nach der Römer Recht aller Tugend Mähl
verlohren/

Dene

Dennoch war der Keyser gnädig/hat Sie andern gleich
geschätzt/

Und durch grosse Billigkeit den Verlust der Ehr' er-
setzt.

Was das Rechte darzu begehrt/kan Uns hier Herr Kraher
weisen/

Drumb verdient Er billig Lob / Zugend muß Jhn selbst
preisen :

Wohl dem/der in solchen Sachen/wie Er thut/sich
fleißig übt/

Dem wird Ehemis Ehre geben / daß Jhn auch die
Nachwelt liebt.

Also schriebe seinem vielgeehrten Freunde
glückwünschend

Johann Christoph Otto.

Als Jason sich vor dem/durch Zugendhaftes Leben/
Mit tapfern Heldenmuth in Colchos hat begeben
das rühmen wir annoch/und loben 's für und für/
weil Er dadurch erlangt des güldnen Fließes Bier.

Wie/ solte man denn ist bey unsern Lebenszeiten

Ein unvergänglich Lob demselben nicht bereiten?

Der ja so wohl/als Er/durch Zugend hat verdiene

Das was Er stets gesucht : ein Lob das immer grünet.

Drumb fahr fort/ lieber Freund/den Rechten nach zu stre-
ben/

So wird alsdenn dein Ruhm nach deinen Tode leben/

und

und bleiben stetiglich: Ich weiß man wird ihn seh'n
wo Titan sich benetzt/und wo die Sterne seh'n.

Dieses sehet in Eil seinem hochgehrten
Herrn Tisch- und Handgenossen/
wie auch sehr werthen Freunde zu
Ehren

Alhard Hermann Kummel/ von Han-
nover/ der Arzney Besitzzener.

Jena, Diss., 1664 R-Z

ULB Halle
004 852 230

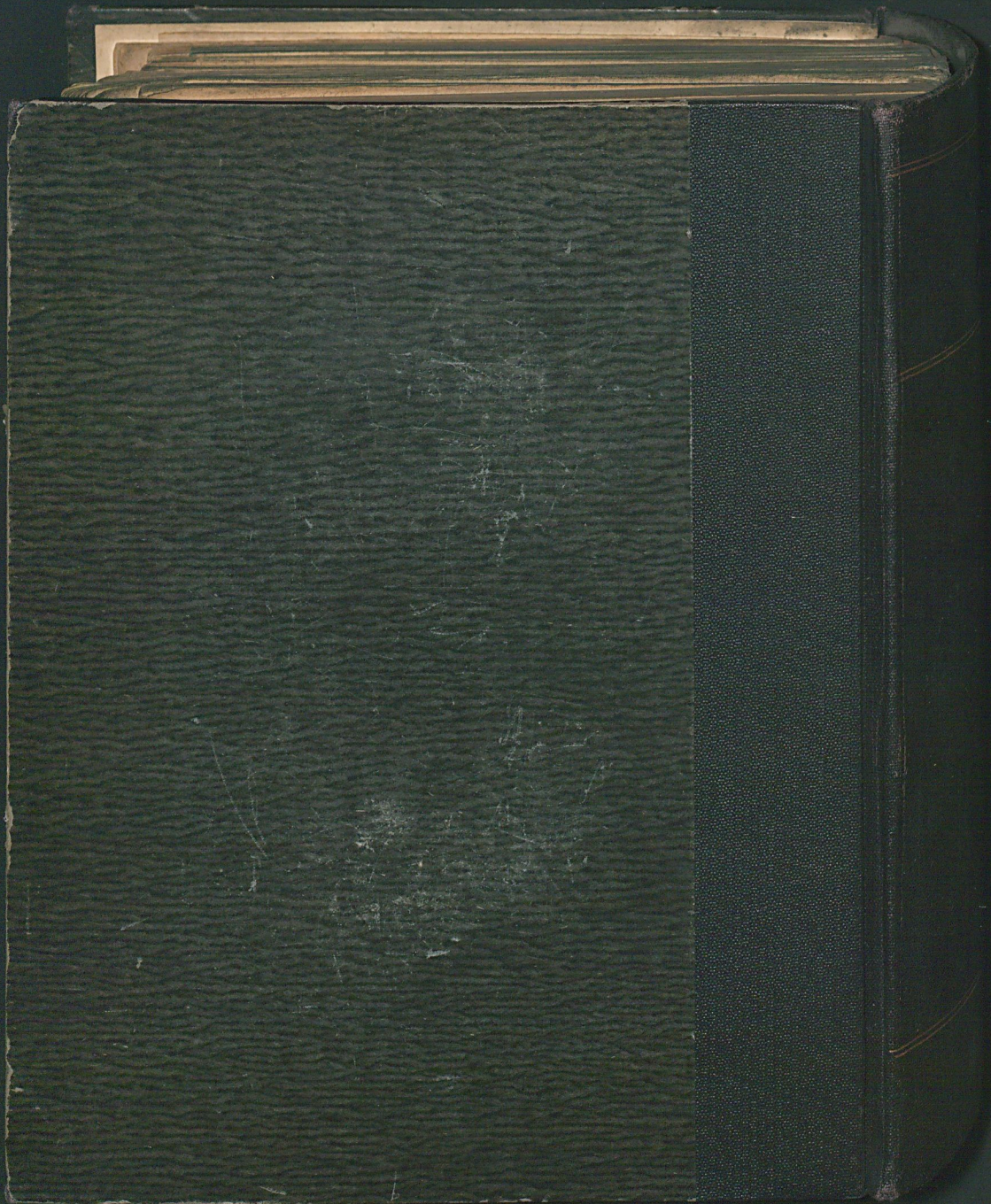
3

f

TA → OL nur 1 Stück f

1017

4.
URIDICA, 1664, 40
ATIONE, 23

ER FACULTATEM
TE,
Consensu
ni 7ctorum Ordinis
ANA,
CINIO
fimi atque Excellentissimi

HARBORDI
/ J.U.D. CURIAE
NICAE utrique Linca
RDINARI
ni,
TORIS ET HOSPITIS,
u devenerandi,
rum examini submittit
HER/ Dresdensis,
R.
nuarii,
ctorum.
AE,
IS NISII,
LXIV.